

עפ"ג 50414/03/19 - א י נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 50414-03-19

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופטת שירלי רנר
כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

המערער

א י

ע"י ב"כ עו"ד דוד ברהום

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג' סקה-שפירא) מיום 5.2.19

בת"פ 31041-07-17.

כללי

1. המערער הורשע באיומים ובתקיפה סתם ונדון לשלושה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ארבעה חודשי מאסר על תנאי, שני חודשי מאסר על תנאי ופיצוי לשלושה בסך כולל של 2,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש, למעט הפיצוי.

2. ואלה המעשים: ביום 17.2.17 בשעות אחר הצהריים לקח המערער את בתו, בת השנתיים וחצי, מגרושתו, בהתאם להסדרי הראיה ביניהם. כעבור כמה שעות ביקש המערער להחזיר את הילדה לאמה וניסה להתקשר אל האם. משלא ענתה לו, התקשר אל חברתה שמסרה לו שגרושתו אצל חברה נוספת והוא כתב לה "שהן ישלמו על זה", הכוונה שהגרושה והחברה הנוספת. בהמשך הערב, נסע המערער לבית הוריה של חברה האחרת של גרושתו, כשהילדה עמו ברכב. הוא נעמד מתחת לבית וצפר והורי החברה הזמינו אותו לביתם, שם איים עליהם המערער באומרו כי בתם וגרושתו ישלמו מחיר כבד על מעשיהן. כעבור זמן קצר, הגיעה המתלוננת עם חברתה ובן זוגה של החברה וחבר נוסף. המערער איים עליהם. אחד החברים ביקש מהמערער להשאיר את הילדה ולעזוב את המקום, בתגובה, המערער קילל אותו, רץ לכיוונו, קפץ עליו והכה אותו במכת אגרוף בפניו ואיים עליו שירצח אותו. שני החברים השתלטו על המערער, ביקשו ממנו שוב ושוב להירגע, בעוד הוא מקלל אותם ומאיים כי ישרוף אותם וידקור אותם, עד שחדל מכך לאחר דין ודברים ועזב את המקום.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להקלת עונשו של המערער וטוען כי העונשים שהוטלו עליו מחמירים ביחס למקרים דומים וביחס לנסיבות המקרה. נטען כי מעשיו של המערער לא גרמו כל נזק פיזי ממשי למתלונן או לכל אדם אחר. כמו כן, אף אחד מהאיומים לא מומש. המערער עזב את בית משפחת החברה בדרך של "נסיגה עם זנב מקופל בין הרגליים". המערער עצמו נפגע במהלך האירוע, אחת מאצבעותיו נשברה במהלך האירוע והוא נזקק לטיפול רפואי. למעשיו של המערער לא קדם תכנון כלל והאירוע התרחש בפרץ אחד של אלימות. המעורבים באירוע הם אנשים עימם לא היתה למערער היכרות מוקדמת והם התערבו מרצונם החופשי או לבקשת גרושתו של המערער על רקע היריבות ביניהם, ואלמלא התערבותם האירוע לא היה מתרחש כלל. עוד נטען כי בהכרעת הדין נקבע כי המתלוננת וחברותיה סובבו את המערער בכחש באשר למקום הימצאה, ועובדה זו ליבתה את זעמו של המערער. המערער טוען כי כלל לא היה מזדמן לבית משפחת החברה אלמלא שיקרו לו ביודעין ובכזב הובילוהו לשם. לעמדתו, יש לתת משקל ממשי לעובדה זו, המצביעה על מורכבות המקרה. עוד נטען כי אין לזקוף לחובתו של המערער את נוכחות בתו באירוע, שכן האירוע כולו סבב סביב הבת. באשר למדיניות הענישה נטען כי בית משפט קמא לא התייחס בגזר דינו לפסיקה שהגישה ההגנה, המלמדת כי רמת הענישה במקרים בהם מדובר בעבירה ראשונה היא מתונה, יש מקרים רבים המסתיימים ללא הרשעה וניתנת עדיפות לענישה צופה פני עתיד. נטען כי מתחם הענישה שקבע בית משפט קמא אינו הולם את נסיבות המקרה ומקרים דומים שנדונו בפסיקה והינו מחמיר מאוד. הסנגור טוען עוד כי המערער כבר "שילם את מחיר" ניהול המשפט, בכך שנאלץ לוותר על האפשרות והסיכוי לאי הרשעה ויש להתחשב בכך כשיקול לקולה. באשר לעונש ההולם בתוך המתחם, נטען כי המערער הינו שמאי מקרקעין במקצועו, בעל השכלה משפטית ותואר במינהל עסקים ללא עבר פלילי. עצם ניהולו של ההליך הפלילי נגדו וקיומה של הרשעה מהווים עונשים עבורו. הרשעה עשויה למנוע ממנו מלעסוק בשמאות מקרקעין ותפגע בפרנסת בתו וגרושתו. כמו כן, ריצוי עבודות שירות עלול לפגוע גם בזמינותו עבור בתו. המערער כבר הורתע מעצם ניהול ההליכים נגדו. נפגעי העבירות בתיק אינם באים במגע עמו ולכן לא צפויה הישנות של המעשים. המערער שילם את מלוא סכומי הפיצוי שהוטלו עליו. באשר למאסרים המותנים, נטען כי המאסר המותנה בגין עבירת האיומים הינו לפרק זמן ארוך ואינו מוצדק, שכן מדובר בעבירה שלעיתים מתבצעת בשעת כעס, והדבר נכון שבעתיים ביחס למי שעובד תדיר עם ציבור. הוסף כי הענישה חורגת מהמקובל בעבירות כאלה, העונש חמור מרמת הענישה המקובלת. מדובר באירוע נקודתי, חד פעמי, ובאה הפנייה להחלטות שעסקו במקרים דומים שם הוטלו עונשים מותנים. הנאשם נישא מחדש וחייו יציבים. הפיצוי שולם וניתן להסתפק במאסר מותנה, שכן המערער הורתע מספיק.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות הערעור. נטען כי נקודת המוצא היא לא רק הנאשם אלא יש להביט על מכלול האירוע. האירוע תועד, אמנם לא ניתן לראותו, אך ניתן לשמוע את דברי המערער שאף תקף באופן פיזי. העונש הראוי הוא מאסר בפועל של ממש ונוכח היותו של המערער נורמטיבי, הוקל עונשו. על כן יש לדחות הערעור.

דין

4. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, שבהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור

להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

לזכות המערער יש להביא בחשבון כי מעשה האלימות מצדו לא היה מתוכנן ויש להתחשב לקולה בכך שבמהלך האירוע נשברה אחת מאצבעותיו של המערער ונגרמה לו פציעה, שבית משפט קמא קבע כי הנה משמעותית. כמו כן, למערער אין הרשעות קודמות ומעת האירוע לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. המערער מנהל אורח חיים מתפקד ויצרני. בית משפט קמא שקל לזכות המערער את היותו אב מסור לבתו, ובהקשר זה ניתן משקל ממשי למכתבה של גרושתו ולדבריה בעדותה בבית המשפט. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. בית משפט קמא פירט את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של המערער ועמד על מידת הפגיעה שנגרמה. עוצמת האלימות, בה נקט המערער, היתה בלתי מבוטלת, והיה בה כדי להעצים את עוצמת השפעתם של האיומים הבוטים שהשמיע המערער. מדובר באירוע מתגלגל, בו היתה למערער שליטה על מעשיו והזדמנויות רבות לחדול מהם, כפי שנתבקש פעם אחר פעם מסובביו. האיומים נמשכו גם לאחר התקיפה ועד שהמערער עזב את המקום, והופרחו לכל עבר, והכל בנוכחות בתו הפעוטה. המערער הכחיש כי איים על מי מהנוכחים גם לאחר שנודע לו שהאירוע תועד בחלקו, ובית משפט קמא התרשם כי קשייו למשול ברוחו התבטאו גם במהלך המשפט, באופן המחזק את הצורך בהרתעה בעניינו. בהקשר זה יש לדחות את טענתו של הסנגור, לפיה, משך המאסר על תנאי שהוטל על המערער בגין איומים הינו "משום הצבת מכשול בפני עיוור", לדבריו, שכן מדובר, לטענתו, בעבירה שמתבצעת בשעת כעס ויש להתחשב בכך שהמערער עובד תדיר עם הציבור. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער תייצב לריצוי עבודות השירות כאמור בחוות דעת הממונה ביום 1/12/19.

ניתן היום, ב' חשוון תש"פ, 31 אוקטובר 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

חגית מאק-קלמנוביץ, שופטת

שירלי רנר, שופטת

רפי כרמל, שופט, אב"ד